

SFS 1992:1680

Utkom från trycket
den 30 december 1992

Lag om ändring i livsmedelslagen (1971:511);

utfärdad den 17 december 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om livsmedelslagen (1971:511)²

dels att 14 och 18 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 1, 13, 16, 20, 27 och 30 §§ skall ha följande lydelse.

1 § I denna lag förstås med

1. *livsmedel*, matvara, dryckesvara, njutningsmedel eller annan vara som är avsedd att förtäras av människor med undantag av vara på vilken läkemedelslagen (1992:859) är tillämplig,

¹ Prop. 1992/93:119, bet. 1992/93:LU11, rskr. 1992/93:100. Jfr EES-avtalet bilaga II avsnitt XII och rådets direktiv 79/112/EEG (EGT nr L33, 8.2.1979, s. 1) m. fl.

² Lagen omtryckt 1989:461.

2. *livsmedelstillsats*, dels berikningsmedel som är avsett att tillföras livsmedel för att förbättra dess näringsvärde, dels annan vara eller ämne som är avsedd att tillföras livsmedel för att påverka dess hållbarhet, konsistens, färg, smak eller lukt eller åstadkomma annan bestämd egenkap hos livsmedlet, om berikningsmedlet, varan eller ämnet ej är livsmedelsråvara,

3. *främmande ämne*, annat ämne än livsmedelstillsats som, om det ingår i livsmedel, kan utgöra hälsorisk eller förändra livsmedlets normala sammansättning eller beskaffenhet i övrigt.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om märkning av livsmedel.

16 § Livsmedel får inte saluhållas, om det

1. kan antas vara otjänligt till människoföda,

2. tillförts livsmedelstillsats i strid med 6 §,

3. uppges hålla en livsmedelsstandard som föreskrivits enligt 7 § men inte motsvarar standarden,

4. inte är märkt enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 13 §,

5. märkts med uppgift om hållbarhetstid och denna tid löpt ut.

I fråga om förbud mot saluhållande gäller dessutom vad som följer av 10 och 11 §§.

20 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om saluhållande av livsmedel för särskilda näringsändamål och av naturliga mineralvatten.

27 §³ Tillsynsmyndigheten får ta hand om en vara som saluhålls eller som uppenbart är avsedd att saluhållas i strid med 16 och 17 §§. Tillsynsmyndigheten får vidare ta hand om en vara som avses med ett föreläggande eller ett förbud enligt 25 §, om föreläggandet eller förbudet inte följs.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka åtgärder som skall vidtas med kött som med stöd av första stycket tagits om hand i samband med slakt.

Om en vara i något annat fall än som avses i andra stycket har tagits om hand, får ägaren under tillsynsmyndighetens kontroll göra varan duglig till livsmedel eller använda den för något annat ändamål. Annars skall varan förstöras genom tillsynsmyndighetens försorg.

Tillsynsmyndigheten skall låta förstöra också sådana varor som omfattas av ett förbud enligt 11 a §, om det inte finns särskilda skäl för något annat.

30 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms, om inte gärningen är ringa, den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot 6, 8, 16, 17 eller 19 §, 21 § första stycket eller 23 §,

2. bryter mot föreskrift som meddelats med stöd av 9 eller 10 §, 11 § såvitt avser hantering, 12 §, 20 §, 21 § andra stycket, 22 § tredje stycket, 28 § andra stycket eller 29 §,

³ Senaste lydelse 1991:357.

3. vid märkning enligt föreskrift som meddelats med stöd av 13 § lämnar oriktiga uppgifter,

4. åsidosätter villkor som meddelats med stöd av 6 §.

Om förpliktelse av betydelse från hälsosynpunkt eller för konsumentintresset uppsåtligen åsidosatts i större omfattning eller annars på ett allvarligt sätt, döms till fängelse i högst två år.

Den som med uppsåt eller av oaktsamhet inte fullgör sina skyldigheter enligt 26 § första stycket andra punkten, döms till böter.

Till ansvar enligt första stycket döms inte, om gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Om ansvar för den som i strid mot föreskrift som meddelats med stöd av 11 § inför livsmedel till landet och försök därtill finns bestämmelser i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

KARL ERIK OLSSON

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)

